

רמי באר

בקופנהגן

ושסולו זה היה כה מרשים "בזכות הביצוע המצוין של ביל הולמברג", וש"רמי באר וביל הולמברג מצליחים באיפוק אמנותי רב לשרטט תמונה של ישות עלובה, מעוררת חמלה".

"LOOPS" כונה על ידי אחד המבקרים "העבודה השלמה ביותר בתוכנית" ו"שרשרת תגובות מהירות ותנועות זורמות המתפשטות כמין התפוצצות על מנת להתכווץ, להסתובב סביב עצמן ולהימוג לבסוף".

מבקרים אחרים ציינו את "ביטויי הצער" ואת "המלחמה והיאוש הפראי שמאחורי התפוצצות גופנית זו", תוך שימוש "בתנועות

מאת אן פלינדט כריסטנסן

להקת "תיאטרון המחול הדני החדש" הפועלת בקופנהגן, כללה בפרמיירה שפתחה את העונה, שתי עבודות מאת רמי באר. בדנמרק, ארץ בה שולט בכיפה הבאלט הקלאסי, להקה זו היא הוותיקה והגדולה ביותר בתחום המחול המודרני. היא נוסדה בשנת 1982 ומונה שישה עד שמונה רקדנים. מנהליה הם שני כוריאוגרפים, אנט אבילדגור הדנית ווארן ספירס האמריקאי. על פי רוב הלהקה מופיעה ביצירות הנמשכות ערב שלם, כגון "ספראנצה" משנת 1991, מחול המבוסס על סיפור חייו של עבד במאה ה-18, או עבודה משנת 1994 המתארת את חייה של הסופרת קארן בליקסן, מחברת ספרים מפורסמים כגון OUT OF AFRICA, שכתבה תחת שם העט איזאק דינסן.

לעתים מזמינה הלהקה כוריאוגרפים זרים לעבוד עימה ולהכין עבודות קצרות יותר. באביב שעבר הביא היוצר הפיני יורמה אוטיין לקופנהגן את גרסתו החדשנית ל"פטרשקה", והישראלי רמי באר הביא את הסולו הגברי "HOMELESS" מתוך "עיר ערומה" וכן לימד את הרקדנים הדנים את המחול שלו "LOOPS". במקור, בלהקת המחול הקיבוצית רקדו מחול זה שלוש נשים. בדנמרק ביצעו אותו שלושה רקדנים-גברים.

לקהל הדני, ממש כמו למבקרים בקופנהגן,

באר נראה בו בזמן גם זר וגם מוכר. תנועותיו הנחרצות והנמרצות נראו בעיניהם יפות ומעוררות עניין. הדינמיקה החזקה שלו הבליטה את היופי הגברי ואת הזיעה של שלושת הרקדנים, ביל הולמברג הדני ותומאס סנדברג ויאן-אולוף אוסטרומ השוודים.

המבקרים כתבו שבסולו "HOMELESS", "בתוך חמש דקות, אישיות מתפוררת ופרנואידיה, של נווד עלוב, מתוארת בתנועות סיבוביות ובבעיטות, כשהוא זורק עצמו לכיוונים שונים ברגליים כפופות".

הרקדנים בין שרשראות המתכת המהוות את התפאורה".

רק מבקר אחד השווה בין שתי העבודות של רמי באר ישירות, בצינו שבטריז אין ההכרחיות הפנימית שיש בסולו".

אני הייתי המומה ממש מהתפיסה הכוללת של הגופניות, התאורה והחלל אצל באר. בייחוד הוקסמתי מהשימוש שלו במעילים ארוכים, חצי פתוחים, החושפים חצי גוף עליון ערום ורגליים מכוסות חלקית מתחת לבגד.

לדעתי הוא הצליח לבטא גם מין דיוק צבאי וגם פגיעות אישיות. נקודת מוצא זו היא בהחלט בתחום המסורת של המחול המודרני, אבל הדרמטורגיה והמקצבים שלו, שהם כמעט פגאניים, ומבנה היצירות מורים על כוונות רחבות יותר. אחדות מהתנועות הפשוטות, האקפרסיוניסטיות, שבהן הוא משתמש, הזכירו לי דמויות ביצירותיו של מאץ אק, שהן בו בזמן נשגבות ופגומות. "תיאטרון המחול הדני החדש" מבקש לו

סולו מ"עיר עירומה"
SOLO FROM "NAKED CITY"

BE'ER FOR DANISH BODIES

BY ANNE FLINDT CHRISTENSEN

In Copenhagen, the New Danish Dance Theatre presented a season-premiere including two works by Rami Be'er. In ballet-dominated Denmark the New Danish Dance Theatre is the oldest and biggest modern company, dating back to 1982 and consisting of six to eight dancers. It is directed by two choreographers, the Danish Anette Abildgaard and the American Warren Spears. It generally presents full-evening works, such as "Speranza" from 1991 (based on an 18th century slave story) or "Tanne", from 1994, a work about the life of the author Karen Blixen alias Isak Dinesen.

However, the company sometimes invites choreographers from abroad to present shorter works. In the spring, Jorma Uotinen from Finland brought his new version of "Petrushka" to Copenhagen - and in September Rami Be'er staged the male solo "Homeless" (from the 1993 full-evening work "Naked City") and "Loops" changed from the original 1990 female trio to a male trio.

To Danish audiences - as well as the Danish critics - Be'er seemed both foreign and familiar. His very forceful movements and muscular emphasis on the bodies were considered fascinating and beautiful. His strong dynamics brought forward the optimal concentration of masculine beauty and sweat of the three dancers - the Danish Bill Holmberg and the Swedish Thomas Sandberg and Jan-Olof Ostrom.

The critics wrote about "Homeless" that "in just five minutes, a derelict and paranoid street existence is portrayed, rolling and kicking and throwing himself across the stage with crossed legs", and that the solo was so effective "because Bill Holmberg dances it so well" and that "Rami Be'er and Bill Holmberg manage to draw with artistic economy a shabby, but not indifferent, pitiful being".

"Loops" was called "the most coherent of the works" by one of the critics and described as "a chain reaction of fast and streaming series of movements that expands explosively, only to decrease, circle around itself - and collapse". Other critics emphasized the "attitudes of sorrow" and "the war and wild despair hiding behind this body explosion" - and the "stringent use of the lines of the dancers between the two hanging sets of iron chains". Only one critic compares the two works directly, stating that "Loops" lacks the inner imperative of "Homeless".

Personally, I was stunned by Be'er's total concept of bodies, light and space. And I was especially captured by his use of long, half-open coats and the way they revealed the naked upper bodies and the half-covered legs of the dancers beneath.

In my eyes, he managed to express both military precision and personal vulnerability, and even though his starting point is clearly within the traditional modern dance, his anxious dramaturgy and his ritualistic, or almost pagan, rhythmic structure of the work reveals a bigger aim. Some of his simple and expressionistic movements reminded me strongly of the

מקורות השראה חדשים, ובלי ספק עבודותיו של רמי באר מהוות צעד נכבד בכיוון זה. עבודותיו, המתמקדות בקווי גוף מבוצעים היטב, ועוד יותר הדגש שלו על יצורים אנושיים, מבליטות את מיטב היכולת של רקדני הלהקה. רמי באר בהחלט מוזמן לשוב ולעבוד בארצן של טובורג וקרלסברג.

* צלם: דוד אמזלג

behaviour of some of the figures in works by Mats Ek - grand and yet crippled.

The new Danish Dance Thatre is searching for new inspiration, and Be'er's works definitely will be two important steps in that direction. The way his works focus on well performed body lines, yet even more on human beings, seems to bring out all the best of the company's potential. Be'er is more than welcome to return to the land of Carlsberg and Tuborg.

* PHOTOS: DAVID AMZALLAG

סולו מ"עיר עירומה"
SOLO FROM "NAKED CITY"